

Miljö- och stadsbyggnadsnämndens arbetsutskott

§ 95

Remiss övrigt Yttrande avseende Naturvårdsverkets skrivelse "Hantering av schaktmassor och annat naturligt förekommande material som kan användas för anläggningsändamål"

Beslut

Miljö- och stadsbyggnadsnämndens arbetsutskott beslutar att lämna följande yttrande till Miljödepartementet avseende remiss av Naturvårdsverkets skrivelse Hantering av schaktmassor och annat naturligt förekommande material som kan användas för anläggningsändamål. Miljödepartementets diarienummer: M2022/01181.

Miljö- och stadsbyggnadsnämnden hänvisar till tjänsteskrivelse daterad den 31 augusti 2022 vad gäller yttrande i ärendet

Yttrande

Förslag om ny bestämmelse i 15 kap. miljöbalken om lagring längre tid än tre år

15 kap. Avfall

Ordförklaringar och tillämpningsområde

1 a § Med avfall avses inte icke förorenad jord och annat naturligt material som har grävts ut i samband med en byggverksamhet, om det är säkerställt att materialet kommer att användas i sitt naturliga tillstånd för byggnation på den plats där grävningen utfördes och att den användningen inte skadar eller innebär någon olägenhet för människors hälsa eller miljön.

Synpunkter: Vad som avses med icke förorenad jord och annat naturligt material behöver definieras, förslagsvis genom vägledande dokument eller på annat sätt för att minska variationer i bedömningar från tillsyns- och prövningsmyndighet. Tydliga definitioner bedöms även gynna verksamhetsutövare. Vad som är "säkerställt" kan vara svårt för verksamhetsutövare att visa, det kan även behövas vägledning för hur ett "säkerställande" av användning ska bedömas.

Miljö- och stadsbyggnadsnämndens arbetsutskott

Justering

Utdraget bestyrkes

Miljö- och stadsbyggnadsnämndens arbetsutskott

Forts § 95

Bedömningar från fall till fall kan över tid ge upphov till olika bedömningar från olika tillsynsmyndigheter om det saknas tydligt vägledningsunderlag.

Ändringar i deponeringsförordningen

Anmälan om lagring av avfall längre än tre år

X § Den tillsyns- eller tillståndsmyndighet som prövar en verksamhet enligt 29 kap. miljöprövningsförordningen (2013:251) får besluta om att lagring av inert och icke-farligt avfall under en period längre än tre år inte ska anses vara en deponi, om det finns särskilda skäl och om lagringen inte orsakar skada eller olägenhet för människors hälsa eller miljön.

Synpunkter: Förslaget kan sannolikt ge mer flexibilitet för verksamhetsutövare och för tillsynsmyndigheter. Långtgående projekt som sträcker sig över längre tid än tre år behöver med denna föreskriftsändring inte hantera problem gällande avfallsdeponering om särskilda skäl föreligger. Det krävs dock tydlig vägledning för vad som kan anses vara särskilda skäl. Det kan även behöva tydliggöras vad som är ett inert och icke-farligt avfall. Är ett avfall inert när det enbart har 0% lakbarhet eller kan viss procentuell lakbarhet ändå bedömas vara ett inert avfall? Eller kommer bedömningen att göras utifrån vilket material som avses? Kommer exempelvis betong alltid räknas som ett inert avfall och kommer även alltid bergmaterial räknas som ett inert avfall även om det inte är klarlagt vilken kemisk sammansättning den aktuella betongen eller bergmaterialet har? Begreppet icke-farligt avfall kan behöva utvecklas. Ett avfall kan utgöra en fara om det ger upphov till föroreningar, men det kan även utgöra en fara om det finns vassa detaljer (spikar, armeringsjärn, glaspartiklar m.m.) som utgör fara. Avfall med vissa karakteristiska egenskaper kan utgöra en gynnsam livsmiljö för fridlysta arter, exempelvis huggorm m.m. Det finns inget resonemang i redogörelsen om hur arter som är skyddade enligt miljöbalken och artskyddsförordningen ska vägas i resonemangen kring långvarig lagring av avfall.

Miljö- och stadsbyggnadsnämndens arbetsutskott

Justering

Utdraget bestyrkes

Miljö- och stadsbyggnadsnämndens arbetsutskott

Forts § 95

Ändringar i miljöprövningsförordningen

1 kap. Miljöprövning

Tillståndsplikt

3 § Om det i fråga om en verksamhet eller åtgärd som beskrivs i 2-X kap. anges att tillståndsplikt gäller, får verksamheten eller åtgärden inte bedrivas eller vidtas utan ett sådant tillstånd som avses i 9 kap. 6 § miljöbalken.

4 § För ändring av en tillståndspliktig verksamhet krävs det också tillstånd, om

1. ändringen i sig innebär en sådan verksamhet eller åtgärd som är tillståndspliktig enligt 2-X kap., eller
2. ändringen i sig eller tillsammans med tidigare ändringar innebär att en olägenhet av betydelse för människors hälsa eller miljön kan uppkomma.

I 104 § förordningen (2013:253) om förbränning av avfall finns en bestämmelse om att det krävs tillstånd för att övergå från förbränning av enbart icke-farligt avfall till förbränning av farligt avfall.

Anmälningssplikt

10 § Om det i fråga om en verksamhet eller åtgärd som beskrivs i 2-X kap. anges att anmälningssplikt gäller, får verksamheten eller åtgärden inte bedrivas eller vidtas utan att vara anmäld till tillsynsmyndigheten. För sådana verksamheter och åtgärder anges uttrycket "anmälningssplikt C".

Synpunkter: Ändringarna är främst redaktionella. Inga synpunkter på föreslagna lydelse.

Miljö- och stadsbyggnadsnämndens arbetsutskott

Forts § 95

4 kap. Utvinning, brytning och bearbetning av torv, olja, gas, kol, malm, mineral, berg, naturgrus och annat

Berg, naturgrus och andra jordarter från täkter eller gruvor

6 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 10.50 gäller för *täkt- eller gruvanläggning* för sortering eller krossning av berg, naturgrus eller andra jordarter

1. inom område som omfattas av detaljplan eller områdesbestämmelser, eller
2. utanför område som omfattas av detaljplan eller områdesbestämmelser, om verksamheten bedrivs på samma plats under en längre tid än trettio kalenderdagar under en tolv månadersperiod.

Synpunkter: Under senare år har verksamheter som bedriver tillfällig krossning av berg och liknande prövats enligt denna bestämmelse, utan att verksamheten omfattas av tillstånd för täkt eller gruva. Detsamma gäller så kallade materialterminaler, som finns för hantering av uppkomna massor. Bestämmelsen har kommit att användas vidare än avsett, möjligen för att det saknats en lämplig bestämmelse i andra kapitel i miljöprövningsförordningen för hantering av berg, naturgrus och jordarter som inte är avfall. Det bedöms vara positivt att det tydliggörs vad som avses med ovanstående lagrum och att det främst är material från täkter och gruvor som avses och inte sådant material eller avfall som uppstår vid exempelvis byggnadsarbeten.

29 kap. Avfall

Återvinning för anläggningsändamål

34 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.131 gäller för att återvinna *inert och icke-farligt avfall* för anläggningsändamål på ett sätt som kan förorena mark, vattenområde eller grundvatten, om föroreningsrisken inte endast är ringa, *eller om mängden avfall är mer än 100 000 ton.*

35 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.141 gäller för att återvinna *inert och icke-farligt avfall* för anläggningsändamål.

Anmälningsplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 34 §.

Miljö- och stadsbyggnadsnämndens arbetsutskott

Justering

Utdraget bestyrkes

Miljö- och stadsbyggnadsnämndens arbetsutskott

Forts § 95

Synpunkter: Ovanstående förändring bedöms vara omfattande i förhållande till dagens anmälning- och tillståndsplikt för användning av avfall för anläggningsändamål. I dagsläget råder ingen anmälningsplikt för användning av avfall där föroreningsrisken är mindre än ringa. Verksamheterna har varit att betrakta som U-verksamheter. Med ovanstående lydelse avser Naturvårdsverket att all återvinning av avfall för anläggningsändamål är anmälningspliktig eller tillståndspliktig (C- eller B-verksamheter). Detta bedöms positivt ur ett tydlighetsperspektiv och då det gäller alla återvinningsarbeten av avfall för anläggningsändamål. Det är dock troligt att anmälningsplikten ger upphov till ett betydligt större tillsynsbehov vilket sätter press på tillsynsmyndigheterna och kräver ökade resurser. Ovanstående lydelse bedöms dock ge tillsynsmyndigheten och verksamhetsutövare bättre förutsättningar för tydligare, enklare och effektivare kommunikation. Det bör dock påpekas att lydelseerna inte tar hänsyn till avfall som är icke-inert. Är detta avsiktligt så kan det tolkas som att all användning av icke-inert avfall är förbjudet eller icke-anmälningspliktig. Det bedöms positivt att ett mängdperspektiv tas med för att särskilja anmälningsplikt och tillståndsplikt. Som ett komplement skulle det även kunna vara lämpligt att, utöver vikt, en volymfaktor anges som kan utgöra tillståndsplikt. Detta eftersom det, beroende på avfallstyp, kan finnas betydligt större volym på vissa avfallstyper i jämförelse med andra av samma vikt. Exempelvis har pimpsten betydligt lägre densitet än granit och således en annan volym som kan leda till olika omgivningspåverkan. Det behöver dock vara tydligt när tillståndsplikten infinner sig, är det 100 000 ton per projekt, per tillfälle eller per fastighet? Detta behöver framgå tydligt eller redogöras för i vägledningsdokument.

Vad som är ringa risk, icke-farligt avfall, och inert avfall behöver även vara tydligt för att underlätta för tillsynsmyndigheten och verksamhetsutövare att tolka gällande lagrum.

Naturvårdsverket hänvisar till att icke-farligt avfall inte alltid är inert avfall och att man vill motverka att icke-inert avfall används för anläggningsändamål med hänvisning till lakrisk, brandrisk m.m. Detta är positivt. Dock resonerar Naturvårdsverket kring jord och matjord samt torv. Jord utan matjord och torv kan bedömas vara inert, men gäller detta enbart icke-uppblandad minerogena jordarter? Det är i dagsläget en vanlig frågeställning för verksamhetsutövare hur de ska omhänderta matjord och torv som uppstår i olika exploateringsprojekt och det bör göras tydligt vad som är lämpligt användningsområde för organiska jordar eller om dessa aldrig är att betrakta som ett avfall om deras föroreningsnivåer är mindre än ringa.

Miljö- och stadsbyggnadsnämndens arbetsutskott

Justering

Utdraget bestyrkes

Miljö- och stadsbyggnadsnämndens arbetsutskott

Forts § 95

Naturvårdsverket hänvisar till att bedömningen av vad som är ett inert avfall behöver avgöras från fall till fall. Detta ställer stora krav på väl utarbetat vägledningsmaterial.

29 kap. Avfall

Mekanisk bearbetning och sortering

40 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.100 gäller för att återvinna mer än 10 000 ton icke-farligt avfall per kalenderår genom mekanisk bearbetning.

Tillståndsplikten gäller inte

1. för att genom mekanisk bearbetning återvinna avfall för byggnads- eller anläggningsändamål, om bearbetningen sker på den plats där avfallet ska användas, eller
2. om återvinningen är tillståndspliktig enligt 65 §.

41 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.110 gäller för att

1. yrkesmässigt återvinna icke-farligt avfall genom mekanisk bearbetning, om den tillförda mängden avfall är högst 10 000 ton per kalenderår, eller
2. genom mekanisk bearbetning återvinna avfall för byggnads- eller anläggningsändamål, om bearbetningen sker på den plats där avfallet ska användas.

Synpunkter: Lydelsens uppdatering ger en önskad tydlighet. ”Den plats där avfallet ska användas” kan behöva definieras ytterligare i vägledningsmaterial. Exempelvis om det kan bedömas vara samma plats inom ett särskilt planområde i samband med markförberedelser inom det aktuella planområdet eller inom ett vägarbetsprojekt m.m.

Miljö- och stadsbyggnadsnämndens arbetsutskott

Forts § 95

29 kap. Avfall

42 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.70 gäller för att sortera icke-farligt avfall, om mängden avfall är mer än 10 000 ton per kalenderår.

Tillståndsplikten gäller inte för att sortera avfall för byggnads- eller anläggningsändamål, om sorteringen sker på den plats där avfallet ska användas.

43 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.80 gäller för att yrkesmässigt sortera icke-farligt avfall, om

1. avfallet ska användas för byggnads- eller anläggningsändamål, och om sorteringen sker på den plats där avfallet ska användas, eller
2. om mängden avfall är högst 10 000 ton per kalenderår i andra fall.

Synpunkter: Lydelsens uppdatering ger en önskad tydlighet. ”Den plats där avfallet ska användas” kan behöva definieras ytterligare i vägledning. Exempelvis om det kan bedömas vara samma plats inom ett särskilt planområde i samband med markförberedelser inom det aktuella planområdet eller inom ett vägarbetsprojekt m.m.

29 kap. Avfall

Lagring som en del av att samla in avfall

48 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.30 gäller för att lagra icke-farligt avfall som en del av att samla in det, om mängden avfall vid något tillfälle är

1. mer än 30 000 ton om avfallet är inert och ska användas för byggnads- eller anläggningsändamål, eller
2. mer än 10 000 ton annat icke-farligt avfall i andra fall.

49 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.40 gäller för att lagra icke-farligt avfall som en del av att samla in det, om mängden avfall vid något tillfälle är

1. mer än 10 ton men högst 30 000 ton om avfallet är inert och ska användas för byggnads- eller anläggningsändamål, eller
2. mer än 10 ton men högst 10 000 ton annat icke-farligt avfall i andra fall.

Miljö- och stadsbyggnadsnämndens arbetsutskott

Justering

Utdraget bestyrkes

Miljö- och stadsbyggnadsnämndens arbetsutskott

Forts § 95

Synpunkter: De föreslagna lydelseerna ger ökad tydlighet och bedöms vara lättare att tolka för verksamhetsutövare och tillsynsmyndighet. Det behövs dock tydlighet genom vägledning vad som är inert avfall och vad som är farligt och icke-farligt avfall. Bedömningen är att bestämmelserna i avfallsförordningen gäller för att avgöra vad som är farligt avfall och icke-farligt avfall.

29 kap. Avfall

Andra verksamheter med återvinning eller bortskaffande

68 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 90.410 gäller för att behandla icke-farligt avfall, om den tillförda mängden avfall är mer än 100 000 ton per kalenderår.

Tillståndsplikten gäller inte om behandlingen är *anmälnings- eller* tillståndspliktig enligt någon annan bestämmelse i detta kapitel.

69 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.420 gäller för att behandla icke-farligt avfall, om den tillförda mängden avfall är mer än 500 ton men högst 100 000 ton per kalenderår.

Tillståndsplikten gäller inte om behandlingen är *anmälnings- eller* tillståndspliktig enligt någon annan bestämmelse i detta kapitel.

71 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 90.440 gäller för att behandla farligt avfall, om den tillförda mängden avfall är mer än 2 500 ton per kalenderår.

Tillståndsplikten gäller inte om behandlingen är *anmälnings- eller* tillståndspliktig enligt någon annan bestämmelse i detta kapitel.

72 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.450 gäller för att yrkesmässigt behandla farligt avfall, om den tillförda mängden avfall är högst 2 500 ton per kalenderår.

Tillståndsplikten gäller inte om behandlingen är *anmälnings- eller* tillståndspliktig enligt någon annan bestämmelse i detta kapitel.

Miljö- och stadsbyggnadsnämndens arbetsutskott

Justering

Utdraget bestyrkes

Miljö- och stadsbyggnadsnämndens arbetsutskott

Forts § 95

Synpunkter: Lydelserna tydliggör att andra bestämmelser i det aktuella kapitlet ska gälla över de paragrafer som redovisas ovan. Tydligheten välkomnas för att underlätta för verksamhetsutövare och tillsynsmyndigheten att tolka det aktuella lagrummet.

29 kap. Avfall

Jord som innehåller invasiva främmande arter

X § Anmälningsskyldighet C och verksamhetskod X gäller för att yrkesmässigt återvinna avfall som utgörs av jord som innehåller invasiva främmande arter, om avfallet återvinns i anslutning till den plats där det uppstått.

Synpunkter: Att tydliggöra att yrkesmässig återvinning av avfall som utgörs av jord som innehåller invasiva främmande arter är anmälningsskyldigt är positivt. Det finns dock ingen anmälningsskyldighet för yrkesmässig återvinning på annan plats än där avfallet uppstått. Återvinning på annan plats bedöms således vara otillåtet och detta bör framgå i framtida vägledning eller liknande. Lydelsen ovan kan eventuellt tolkas som att återvinning på annan plats skulle vara att betrakta som en icke-anmälningsskyldig verksamhet (u-verksamhet). Det kan även i framtida vägledning behöva anges hur invasiva främmande arter definieras för att underlätta denna bedömning för verksamhetsutövare och tillsynsmyndigheter. Detta eftersom verksamhetsutövarer och tillsynsmyndigheters kännedom om vad som kan vara en invasiv främmande art kan vara begränsad.

I dagsläget finns det problematiska arter som inte är utpekade som invasiva främmande arter enligt EU:s lista på främmande djur och växter. T.ex. parkslide som är en mycket motståndskraftig växt med stor spridningsförmåga och som kan leda till skada på byggnader och tekniska anläggningar. Förslagsvis bör jord som innehåller växter eller djur med stor bedömd skadepåverkan även regleras genom anmälningsskyldighet.

Miljö- och stadsbyggnadsnämndens arbetsutskott

Justering

Utdraget bestyrkes

Miljö- och stadsbyggnadsnämndens arbetsutskott

Forts § 95

Förslag till nytt kapitel i miljöprövningsförordningen

X kap. Hantering av material som uppstår i bygg- och anläggningsverksamhet

Användning av icke förorenad jord och annat naturligt förekommande material

1 §. Anmälningsskyldighet C och verksamhetskod X gäller för användning av icke förorenad jord och annat naturligt material som har grävts ut i samband med byggverksamhet, om det är säkerställt att materialet kommer att användas i sitt naturliga tillstånd för byggnation på den plats där grävningen utfördes och användningen inte skadar eller innebär någon olägenhet för människors hälsa eller miljön.

Synpunkter: Ett tydliggörande kapitel för material som uppstår i bygg- och anläggningsarbetet är generellt att betrakta som positivt avseende den tydlighet som ges. Det är dock otydligt vad som avses med "säkerställt" att material kommer att användas i sitt naturliga tillstånd för byggnation på den plats där grävningen utfördes och användningen inte skadar eller innebär någon olägenhet för människors hälsa eller miljön". Hur något sådant ska säkerställas kan behöva klargöras genom vägledningsdokument eller liknande. Det bör även noteras att en lagändring av den här typen kan leda till en kraftigt ökad administrativ börda för verksamhetsutövare och tillsynsmyndighet med ökat resursbehov.

X kap. Hantering av material som uppstår i bygg- och anläggningsverksamhet

Sortering och mekanisk bearbetning

2 § Tillståndsskyldighet B och verksamhetskod X gäller för sortering eller mekanisk bearbetning av jord, berg, naturgrus eller andra jordarter, som inte är avfall, om den tillförda mängden är mer än 200 000 ton per kalenderår.

3 §. Anmälningsskyldighet C och verksamhetskod X gäller för yrkesmässig sortering eller mekanisk bearbetning av jord, berg, naturgrus eller andra jordarter, som inte är avfall, om den tillförda mängden är mer än 1 000 ton per kalenderår.

Anmälningsskyldigheten enligt första stycket gäller inte om verksamheten är tillståndsskyldig enligt 2 §.

Miljö- och stadsbyggnadsnämndens arbetsutskott

Justering

Utdraget bestyrkes

Miljö- och stadsbyggnadsnämndens arbetsutskott

Forts § 95

Synpunkter: Det nya kapitlet med ovanstående lydelse ger ökad tydlighet vilket bedöms vara positivt för tillsynsmyndighet och verksamhetsutövare. Angivelser enbart i ton skulle eventuellt behöva kompletteras med volymangivelser.

X kap. Hantering av material som uppstår i bygg- och anläggningsverksamhet

Lagring

4 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod X gäller för att lagra jord, berg, naturgrus eller andra jordarter, som inte är avfall, om mängden vid något tillfälle är mer än 300 000 ton.

5 § Anmälningsskyldighet C och verksamhetskod X gäller för att yrkesmässigt lagra jord, berg, naturgrus eller andra jordarter, som inte är avfall, om mängden vid något tillfälle är mer än 1000 ton.

.Anmälningsskyldigheten gäller inte om verksamheten är tillståndsskyldig enligt 4 §.

Synpunkter: Det nya kapitlet med ovanstående lydelse ger ökad tydlighet vilket bedöms vara positivt för tillsynsmyndighet och verksamhetsutövare. Att mängderna under 1000 ton skulle vara U-verksamheter bedöms minska den administrativa bördan för verksamhetsutövare och tillsynsmyndighet. Angivelser enbart i ton skulle eventuellt behöva kompletteras med volymangivelser.

Generella synpunkter för införande av nytt kapitel i miljöprövningsföreskriften: Det kommer ske en ökad administrativ börda när nya taxedokument behöver tas fram för att ge samtliga verksamheter en ny korrekt klass. Även framöver kommer det bli en ökad administrativ börda för tillsynsmyndigheter och verksamhetsutövare knutet till den nya tillstånds- och anmälningsskyldighet som uppstår. Det krävs även ställningstagandet till vad som är lämpliga avgifter för varje enskild klassningskod.

Miljö- och stadsbyggnadsnämndens arbetsutskott

Justering

Utdraget bestyrkes

Miljö- och stadsbyggnadsnämndens arbetsutskott

Forts § 95

Ändringar i förordningen om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd

Särskilda bestämmelser om material som uppstår i bygg- och anläggningsverksamhet och som inte är avfall

Y § Den som lämnar jord, berg, naturgrus eller andra jordarter som inte är avfall och som har uppstått i bygg- och anläggningsverksamhet eller i samband med en sådan verksamhet till annan, ska kontrollera att den som tar emot materialet för behandling eller annan hantering har de tillstånd eller har gjort de anmälningar som krävs för hanteringen.

Den som lämnar jord, berg, naturgrus eller andra jordarter enligt första stycket ska även lämna information om att dessa är tekniskt och miljö- och hälsomässigt lämpliga för avsett ändamål.

Synpunkter: Lydelsen bedöms vara användbar för tillsynsmyndigheter som tydligt kan behöva peka på ett lämpligt lagrum utöver det lagrum som reglerar kunskapskravet. Lydelsen för en verksamhetsutövare bedöms dock kunna vara förvirrande eftersom det kan framstå som att de behöver något särskilt tillstånd för att transportera ett icke-avfall. Det framgår inte att den som transporterar ett icke-avfall behöver göra en anmälan för att transportera icke-farligt avfall.

Anmälningsplikt enligt 9 kap. 6 § miljöbalken

25 x § En anmälan som avser en sådan verksamhet som regleras i X kap. miljöprövningsförordningen (2013:251) ska utöver det som anges i 25 § innehålla

1. uppgifter om de typer och mängder av material som ska behandlas och lagras inför sådan behandling,
2. uppgifter om hur avsättning för materialet är säkerställd,
3. uppgifter om materialets tekniska och miljö- och hälsomässiga lämplighet för avsett ändamål, och
4. förslag till skyddsåtgärder och andra försiktighetsmått som behövs med hänsyn till verksamheten, den plats som verksamheten bedrivs på och andra omständigheter.

Miljö- och stadsbyggnadsnämndens arbetsutskott

Justering

Utdraget bestyrkes

Miljö- och stadsbyggnadsnämndens arbetsutskott

Forts § 95

Synpunkter: Ovanstående lydelse bedöms utgöra en bra grund för vad en anmälan behöver innehålla. Det är dock viktigt att samtliga punkter tydliggörs i olika typer av vägledning för vad som bedöms vara miniminivåer för de olika redovisningarna. Denna typ av vägledning skulle vara behjälplig både för tillsynsmyndighet och verksamhetsutövare.

Särskilda bestämmelser om täkter

20 e § Länsstyrelsen får förelägga den som ansöker om tillstånd till täkt enligt denna förordning att *inkomma med* en täktplan av den omfattning som behövs.

Om föreläggandet inte följs, får länsstyrelsen avvisa ansökan. Föreläggandet ska innehålla en upplysning om detta.

20 j § *En ansökan om tillstånd eller anmälan som avser täkt av berg, naturgrus eller andra jordarter ska, utöver det som följer av 19 kap. 5 § eller 22 kap. 1 § miljöbalken, innehålla uppgifter om materialets miljö- och hälsomässiga lämplighet för avsett ändamål.*

Synpunkter: Det är fördelaktigt att även naturligt berg, naturgrus eller andra jordarter utreds inför kommande täktverksamhet för att säkerställa att materialet inte utgör risker för människors hälsa eller miljön. Ett naturligt eller jungfruligt material behöver inte per automatik vara fritt från risk då miljöfarliga ämnen även kan förekomma naturligt.

Beskrivning av ärendet

Miljödepartementet har gett Miljö- och stadsbyggnadsnämnden i Hässelholms kommun möjlighet att yttra sig över Naturvårdsverkets skrivelse "Hantering av schaktmassor och annat naturligt förekommande material som kan användas för anläggningsändamål." Remissvaret ska lämnas Miljödepartementet senast den 27 oktober 2022. I skrivelsen föreslås ändringar i miljöbalken (SFS 1988:808), förordningen om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd (SFS 1998:899), förordningen om deponering av avfall (SFS 2001:512) samt miljöprövningsförordningen (SFS 2013:251).

Målsättningen med skrivelsen, och det regeringsuppdrag som ligger till grund för skrivelsen, att den resurs som massor utgör och som idag finns tillgänglig som en följd av samhällsbyggande ska kunna nyttjas på ett hållbart och ändamålsenligt sätt.

Miljö- och stadsbyggnadsnämndens arbetsutskott

Justering

Utdraget bestyrkes

Miljö- och stadsbyggnadsnämndens arbetsutskott

Forts § 95

Idag uppstår årligen från 60–80 miljoner ton upp till 150–200 miljoner ton massor i Sverige. Denna mängd är större än vad samhället, i ett kortsiktigt och lokalt perspektiv, kan nyttiggöra. Naturvårdsverket har identifierat flera olika orsaker till att hanteringen av massor idag ofta innebär en ineffektiv resursanvändning. Dessa orsaker kan sammanfattas enligt följande huvudområden:

- Svårigheter i bedömningen av om massor är avfall eller produkt skapar otydlighet och oförutsebarhet för verksamhetsutövare och svåra avvägningar för tillstånds- och tillsynsmyndigheter, eftersom bedömningen är avgörande för vilka regler som är tillämpliga.
- Brister i matchning mellan uppkomst av massor och efterfrågan medför svårigheter att finna lämplig avsättning. Det beror framför allt på bristande kunskap och information om massors innehåll och hur de kan användas utan att oacceptabla risker uppstår. Det leder till att deponering i vissa fall är ekonomiskt mer fördelaktigt, eller upplevs som ett enklare sätt att hantera massorna.
- Brister i planering och samordning, vilket bland annat beror på att det saknas användbara verktyg för masshanteringsplanering, leder till utmaningar bland annat när det gäller att tillgodose behovet av lagringsplatser för att kunna lagra massor över en längre tid.
- Särskilda utmaningar för tillsynen, såsom stort behov av samordning, komplex lagstiftning som försvårar verksamhetsutövarnas möjligheter att ta fram underlag som tillsynsmyndigheterna ska granska, samt bristande vägledningsstöd, innebär att tillsynsmyndigheterna ställs inför svåra beslut samtidigt som förväntningarna är höga. För att åstadkomma en förbättrad och kostnadseffektiv hantering samtidigt som miljöbalkens syfte och mål uppnås på bästa sätt föreslår Naturvårdsverket ett antal förändringar i gällande lagstiftning, detta är dessa förslag som Miljö- och stadsbyggnadsnämnden i Hässelholms kommun givits möjlighet att yttra sig över. Naturvårdsverket föreslår att ändringarna ska träda i kraft den 1 januari 2023.

Sänt till:
Miljödepartementet